

امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي ڪتاب
”نيڪي جي دعوت“ جي هڪ قسط بنايم

ديني ماحول کان روڪڻ جو نقصان

سنڌي

● ڇا پٽ به ڪڏهن پيءُ کي ماري ٿو آهي؟

● مرڻ کان بعد وارو هوش اڏائيندڙ منظر

● مرڻ کان پهريان شامت

شيخ طريقت، امير اهل سنت، هاني دعوت اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال

محمد الياس عطار قادري رَضَوِي

دامت برڪاتهم العاليه

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَ الصَّلٰوةُ وَ السَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ڪتاب پڙهڻ جي دعا

ديني ڪتاب يا اسلامي سبق پڙهڻ کان پھريان هيٺ ڏنل دعا پڙھي
چڏيو اِن شَاءَ اللّٰهُ جيڪو ڪجهه پڙھندا ياد رھندو، دعا هي آھي:

اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَاَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

ترجمو: اي الله عَزَّوَجَلَّ اسان تي علم ۽ حڪمت جا دروازا کولي ڇڏ ۽ اسان تي
پنھنجي رحمت نازل فرما! اي عظمت ۽ بزرگي وارا!

(مسنترف ج ۱ ص ۴۰ دار الفڪر بيروت)

طالب غم
مدینہ
بقيع
و
مغفرت

(نوٽ: اول آخر ھڪ ھڪ ڀيرو درود شريف پڙھي ڇڏيو)

رسالي جو نالو: **ديني ماحول کان روڪڻ جو نقصان**
تعداد:

ڇاپيندڙ: مڪتبه المدينه عالمي مدني مرڪز فيضان مدينه ڪراچي

مدني التجا: ڪنھن کي به هي ڪتاب ڇاپڻ جي اجازت ناھي

ڪتاب خريد ڪندڙ توجھ فرمائڻ

ڪتاب جي ڇپائي ۾ ڪا وڏي خرابي هجي يا صفحا گهٽ هجن يا بائنڊنگ
۾ اڳتي پوئتي ٿي ويا هجن ته مڪتبه المدينه سان رابطو فرمايو.

دینی ماحول کان روڪڻ جو نقصان

پيشڪش المدینة العلمیة (اسلامڪ ريسرچ سينتر)

ترجمو

ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ (دعوت اسلامي)

هن رسالي جو آسان سنڌي زبان ۾ ترجمي ڪرڻ جي وس آهر ڪوشش ڪئي آهي. جيڪڏهن ترجمي يا ڪمپوزنگ ۾ ڪٿي ڪا ڪمي پيشي نظر اچي ته ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ کي آگاه ڪري ثواب جا حقدار بڻجو.

رابطي جي لاءِ:

ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ (دعوت اسلامي) عالمي مدني مرڪز فيضان مدينه
محلہ سوداگران پراڻي سبزي منڊي ڪراچي

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

✉ translation@dawateislami.ne

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 آمَنَّا بِكَ يَا اللَّهُ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ديني ماحول کان روڪڻ جو نقصان

دعاء عطار: ياربِّ اَلْمُصْطَفِي! جيڪو به مڪمل رسالو ”ديني ماحول کان روڪڻ جو نقصان“ پڙهي يا ٻڌي وٺي، ان کي هميشه ديني ماحول کان وابسته رک ۽ والدين سميت ان جي بي حساب بخشش فرمائ.

اٰمِيْنُ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

درد شريف پڙهڻ جي فضيلت

فرمانِ آخري نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: پنهنجي مجلسن کي مون تي درد پاڪ پڙهي سينگاريو، بيشڪ توهان جو مون تي درد پڙهڻ قيامت واري ڏينهن توهان جي لاءِ نور ٿيندو. (جامع صغير، ص 280، حديث: 4580)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

مرڻ کان پهريان نوجوان جي ڏاڙهي گهروارن ڪوڙي ڇڏي!

پيارا اسلامي ڀائرو! صد ڪروڙ افسوس! حالات ڏينهنون ڏينهن خراب ٿيندا پيا وڃن، هڪ پاسي مغربي تهذيب جي يلغار، فيشن جي پرمار، فلمون ڏسڻ جي لاءِ گهر گهر ٿي وي، انٽرنيٽ، وي سي آر آهي ته بدقسمتي سان ٻئي پاسي مسلمان سڌرائڻ وارا عملي طور سنتن کان بيزار نظر اچي رهيا آهن! دعوت اسلامي سان وابسته اورنگي ٽاؤن ڪراچي جو هڪ نوجوان عاشق رسول جنهن جي عمر

تقريباً 20 سال هوندي، جڏهن ان جي چهري تي ڏاڙهي آئي ته ان رکي ڇڏي، ويچارو رت جي سرطان (يعني بلڊ ڪينسر BLOOD CANCER) ۾ مبتلا ٿي ويو، مان (يعني سگِ مدينه عَظِيْمَه) ان جي عيادت جي لاءِ اسپتال پهتس، ويچارو زندگي ۽ موت جي ڪشمش ۾ هيو، زبان سندس ساٿ نه پئي ڏنو. چهري تان ڏاڙهي ڪوڙي وئي هئي، مان حيران ٿيس، ان مظلوم چهري ڏانهن مشڪل سان هٿ ڪنيو ۽ اشاري سان فرياد ڪيائين.. مان ايترو سمجهي سگهيس ته ڄڻ هُو چئي رهيو هو ته مَعَاذَ اللَّهِ مون نه ”ڪوڙائي آهي“ منهنجي گهر وارن ننڊ يا بيهوشي جي حالت ۾ منهنجي ڏاڙهي ڪوڙي ڇڏي آهي! افسوس! ڪجهه ڏينهن کان پوءِ اهو ڏڪايل نوجوان دنيا مان لاڏاڻو ڪري ويو، الله پاڪ ان جي بي حساب مغفرت فرمائي ۽ سندس ڏاڙهي ڪوڙڻ واري کي توبه جي سعادت بخشي.

اٰمِيْنُ بِجَاذِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

روح ميں سوز نہیں، قلب ميں احساس نہیں

کچھ بھی پیغامِ محمد کا تمہیں پاس نہیں

مسلمان سڌرائڻ وارن جي سنتن کان دوري

افسوس صد ڪروڙ افسوس! ڪيڏو نازڪ دور اچي ويو آهي جو اڄ مسلمان سڌرائڻ وارا پنهنجي اولاد کي زبردستي سنتن کان پري رکن ٿا، بلڪ سنتن تي عمل ڪرڻ تي ڪڏهن ڪڏهن طرح طرح جون سزائون ڏين ٿا، اهڙا اهڙا دل ڏڪائيندڙ واقعا ڏنا ويا آهن جو بس الله پناهه ڏي! ڪيترن ئي نوجوان اسلامي پائرن ديني

ماحول کان متاثر ٿي ڏاڙهي رکي ته خاندان ۾ ڄڻ ٿر ٿلو مڇي ويو! جيڪڏهن رُعب ڌمڪي ۽ مار سان نه مڙيا ته ڏاڙهي رکڻ جي ڪري ويچارا گهرن مان به ڪڍيا ويا، نند جي حالت ۾ عاشقان رسول جي ڏاڙهين تي قينچيون هلايون ويون، دعوت اسلامي جي ديني ڪم جي آغاز کان پهريان جو واقعو آهي، هڪ نوجوان سگِ مدينه عُفِي عَنْهُ وٽ اچڻ ويڻ لڳو، اٿڻ ويهڻ لڳو ان تي ماحول جو اثر ٿيڻ لڳو، ان گهر ايندي ويندي ” **اَسَلَاهُ عَلَيْكُمْ** “ چوڻ شروع ڪيو، بعض اوقات گفتگو دوران **اِنْ شَاءَ اللهُ** چئي ڇڏيندو هو! مسلمان سڌرائڻ وارن والدين جا ڪن اُڀا ٿي ويا! پڇا ڳاڇا شروع ٿي وئي، پوءِ ان کان سوال ٿيو: پٽ! ڇا ڳالهه آهي اڄڪلهه سلام ڪرڻ **اِنْ شَاءَ اللهُ** چوڻ لڳو آهين! ان غريب سنتن جي ادنيٰ خادم سگِ مدينه عُفِي عَنْهُ جو نالو ورتو، بس معاملو ختم، ان کي سختي سان روڪيو ويو ته خبردار! اڄ کان پوءِ ان ”مُلاَن“ جي صحبت ۾ تون ڪي ناهي رهڻو! آخرڪار اهو ويچارو ماڊرن بڻجي ويو.

وه دور آيا ڪه ديوانه نبي ڪيلئ

هر ايڪ باته ميں پتھر دکھائي ديتا هے

ديني ماحول کان روڪيو ته هيروئنِي بڻجي

ويو، پيءُ پڇتائيندو رهيو

ان سان ملندڙ هڪ ٻيو عبرت انگيز واقعو ٻڌو، جيئن ته هڪ اسلامي پيءُ جي بيان جو خلاصو آهي ته حيدرآباد پاڪستان جو هڪ نوجوان غالباً 1988 ۾ دعوت اسلامي جي ديني ماحول سان وابسته

ٿيو، نمازن جي پابندي سان گڏوگڏ ڇهري تي ڏاڙهي سجائي، مٿي تي عمامي شريف جون بهارون هيون، ان مدرسه المدينه (بالغان) ۾ پڙهڻ به شروع ڪيو، ان جو تعلق هڪ ماڊرن ۽ امير گهراڻي سان هو، گهر وارن کي سندس زندگي ۾ ايندڙ مدني انقلاب سمجه ۾ نه آيو، پوءِ ان جي مخالفت شروع ٿي، طرح طرح سان ان جي دل آزاري ڪئي ويندي هئي، سنتن تي هلڻ جي راه ۾ رڪاوٽون وجهندا ۽ دعوت اسلامي جو ديني ماحول ڇڏڻ تي مجبور ڪندا هئا، اهو ڪڏهن ڪڏهن بيوس ٿي ڪري فرياد ڪندو هو ته مون کي ان ديني ماحول کان پري نه ڪيو، نه ته پڇتائيندو پر ان جي ڪنهن نه ٻڌي، مخالفت جو اهو سلسلو تقريباً ٽن سالن کان هلندو رهيو، آخرڪار تنگ اچي ان به گهروارن جي سامهون هٿيار ڦٽا ڪيا ۽ ڏاڙهي ڪوڙائي دعوت اسلامي جي ديني ماحول کي ”خير آباد“ چيو، وڏو پاءُ جيئن ته ڊاڪٽر هيو تنهنڪري ان کي به ڊاڪٽر بڻائڻ جي لاءِ سردارآباد (پنجاب پاڪستان) جي ميڊيڪل ڪاليج ۾ داخل ڪرايائين، جتي اهو هاسٽل ۾ بري صحبتن جو شڪار ٿي ڪري چرس پيئڻ لڳو، سخت بيمار ٿي ويو، گهر وارا ان کي واپس حيدرآباد وٺي آيا، والد صاحب ان جي علاج تي لکين روپيا خرچ ڪيا پر نه صحتياب ٿيو نه ئي سڌريو، بلڪ هاڻي اهو هيروئن جو نشو ڪرڻ لڳو، نشي جي ڪثرت جي ڪري تمام گهڻو ڪمزور ٿي ويو، ڏندن جي سفيدي به غائب ٿي وئي ان تي ڪاراڻ اچي وئي ۽ هاڻي تادم تحرير ان جي حالت چرين جهڙي ٿي وئي آهي، الله پاڪ جي رحمت سان ان جو والد صاحب دعوت اسلامي جي ديني ماحول سان وابسته ٿي چڪو آهي، ۽ اهو ويچارو گهڻو پڇتائي رهيو آهي

تہ ڪاش! ان وقت مون کي دعوت اسلامي جي اهميت سمجھ ۾ اچي وڃي ها ۽ مان پنهنجي پٽ کي ديني ماحول کان پري نه ڪيان هان ته شايد اڄ مون کي اهي ڏينهن نه ڏسڻا پون ها، پر هاڻي پڇتائڻ جو ڪهڙو فائدو، الله تعاليٰ ان نوجوان کي نشي جي بري عادت کان بچائي وري دعوت اسلامي جي ديني ماحول سان وابسته ٿيڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنُ بِجَايَةِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اولاد جي صحيح تربيت ڪريون ته پڇتائيندو

پيارا اسلامي ڀائرو! هن سڄي حڪايت ۾ انهن والدين جي لاءِ عبرت ئي عبرت آهي جيڪي پنهنجي اولاد کي سنتن پري اجتماع ۾ شرڪت، مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت، عاشقان رسول جي صحبت ۽ ڏاڙهي ۽ عمامو شريف سڃاڻڻ، سنتن پريو لباس اپنائڻ کان روڪيندا، ۽ سنتن تي عمل ڪرڻ تي هر هر توڪڻ، بلڪ ديني ماحول کان پري ڪرڻ تي مجبور ڪندا آهن، ياد رکو! اوهان جو پيارو پٽ اوهان جي جگر جو ٽڪرو ۽ پنهنجي ماءُ جي اکين جو تارو ئي سهي پر اهو نه وساريو ته اهو الله پاڪ جو ٻانهو، ان جي پياري حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو امتي ۽ اسلامي معاشري جو هڪ فرد آهي، جيڪڏهن اوهان جي تربيت ان کي الله پاڪ جي درست طريقي سان عبادت، سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جون سنتون ۽ اسلامي معاشري ۾ ان جون ذميداريون نه سڪاري سگهي ته ان کي پنهنجو اطاعت گذار فرزند ڏسڻ جا سونهري خواب به نه ڏسو، چو ته اهو اسلام ئي ته آهي جيڪو هڪ مسلمان کي پنهنجي والدين جي

اطاعت ۽ انهن جي حقن جي ادائينگي جو درس ڏي ٿو، ڏٺو اهو ويو آهي ته جڏهن اولاد جي تربيت ۾ غفلت جا اثر سامهون ايندا آهن ته اهي والدين هر هڪ جي سامهون پنهنجي اولاد جي بگڙڻ جي ڳالهه ڪندا آهن، انهن کي اهو نه وسارڻ گهرجي ته اولاد کي ان حال تائين پهچائڻ ۾ خود انهن جو پنهنجو به هٿ آهي، انهن پنهنجي ٻار کي ABC ته سيکاري، پر قرآن پڙهڻ نه سيکاريو، مغربي تهذيب جا طور طريقا ته سمجهايا پر رسول عربي ﷺ جون سنتون نه سيکاريون، جنرل ناليچ جي اهميت تي انهن جي سامهون ڪلاڪن جا ڪلاڪ ليڪچر ڏنا پر فرض ديني علوم حاصل ڪرڻ جي رغبت نه ڏياري، ان جي دل ۾ مال جي محبت ته وڌي پر عشق رسول جي شمع نه جلائي، ان کي دنياوي ناکامين جو خوف ڏياريو پر قبر ۽ حشر جي امتحان جي ناکامي جي پيائڪ نتيجن کان نه ڊيچاريو، ان کي ”هيلو هائو آر يو!“ چوڻ ته سيکاريو پر سلام جو صحيح طريقو نه ٻڌايو.

گناه ڪرڻ جي مادرپدر آزادي

پيارا اسلامي ڀائرو! ياد رکو! والدين جي طرفان پاڻمرادو مليل گناه ڪرڻ جي آزادي، ڪيبل، وي سي آر ۽ انٽرنيٽ جي دستيابي، ناچ گانن جي محفلن جي آبادي، بگڙيل گهريلو ماحول هي سڀئي ملي ڪري ڪردار جي عظمتن کي نهايت داغدار ڪري ڇڏين ٿا، ۽ پوءِ اهڙي انسان کان سُنن ڪمن جو ٿيڻ محال نه پر نهايت ڏکيو ضرور ٿي ويندو آهي، انهيءَ ڪري والدين کي گهرجي ته پنهنجي اولاد جي ظاهري زيب ۽ زينت سٺي غذا ۽ عمدا لباس ۽

بين ضرورتن جي گفالت (يعني ذميداري نپاڻڻ) سان گڏوگڏ سندن ديني تربيت جي لاءِ به ڪوشش ڪندا رهن ۽ صرف اولاد جي ئي نه پنهنجي اصلاح جي به انهن کي فڪر ڪرڻ گهرجي، ڇاڪاڻ ته جيڪو پاڻ ٻڏي رهيو آهي اهو بين کي ڇا بچائيندو! جيڪو پاڻ خواب غفلت ۾ هجي اهو بين کي ڇا جاڳائيندو، جيڪو پاڻ پستي ڏانهن وڃي رهيو هجي اهو ڪنهن ٻئي کي بلندي ڏانهن ڪيئن پهچائيندو! لهنذا پاڻ نيڪيون ڪري، رضاءِ الهي حاصل ڪري، پنهنجو پاڻ کي گناهن کان محفوظ ڪري، جهنم جي هولناڪ عذابن کان بچڻو ۽ رحمتِ الهي سان جنڻُ الفردوس ۾ وڃڻو آهي ۽ پنهنجي پياري اولاد کي به ان راه تي هلائيندو آهي، ان مقصد جي حصول جي لاءِ دعوتِ اسلامي جو ديني ماحول هڪ زبردست نعمت آهي، قرآن ۽ حديث ۽ بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِم جي قولن جي روشني ۾ اولاد جي تربيت جو طريقو ڄاڻڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مڪتبه المدينه جي 188 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”تربيتِ اولاد“ جو ضرور مطالعو فرمايو.

سونا جنگل رات اندهيري، چهاڻي بدلي کالي هه

سونه والو جاڳي رهيو چورن کي رڳهوالي هه

(حدائقِ بخشش شريف)

شرح ڪلامِ رضا: منهنجا آقا اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي هن شعر جي معنيٰ هيءُ ٿي سگهي ٿي ته اي مسلمانو! هن دنيا جو جهنگ بلڪل ويران ۽ سنسان آهي، اونداهي رات ۽ مٿان کان ڪارا ڪڪر به آهن، اهڙي خوفناڪ صورتحال ۾ پهريان ته ننڊ به ناهي ايندي ۽ جيڪڏهن سمهي به رهو ته هڪدم بيدار ٿيو جو هتي حفاظت ڪرڻ وارا توهان جي

خاک حفاظت ڪندا هي ته پاڻ ڦورو آهن، يعني غفلتن ۽ نفساني خواهشن جي هر پاسي اونداهي ڇانيل آهي. ۽ هي نفس ۽ شيطان هر وقت توهان جي پويان پيل آهن ان کي پنهنجو خيرخواه نه سمجهي ويهجو ڇو ته هي محافظ نه بلڪ چور آهن، خبردار! هوشيار!! جاڳندا رهو!!! ڪٿي هي اوهان جو ايمان نه چورائي وٺن.

چند روزه ۽ ڀه دنيا کي بهار دل لگا اس سے نه غافل ذی نهار

عمر اپنی یوں نه غفلت میں گزار هوشيار اے محو غفلت هوشيار

ايڪ دن مرنا ۽ آخر موت ۽

ڪر لے جو کرنا ۽ آخر موت ۽

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

ڇا پٽ به ڪڏهن پيءَ کي ماري ٿو آهي

تَنْبِيهُ الغافلين ۾ آهي ته ”سَمَرَقَنْد“ جي هڪ عالم دين حضرت ابو حفص رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جن وٽ هڪ شخص آيو ۽ چوڻ لڳو: ”منهنجي پٽ مون کي ماريو آهي“ انهن حيرت وچان پڇيو: ڇا پٽ به ڪڏهن پيءَ کي ماري ٿو آهي؟ ان چيو: جي ها! ائين ئي ٿيو آهي، حضرت ابو حفص رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پڇا ڪئي: ڇا اوهان ان کي ديني علم ۽ ادب سيکاريو آهي؟ ان شخص چيو نه! پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پڇا ڪئي: قرآن ڪريم سيکاريو آهي؟ ان چيو: نه، پوءِ پڇا ڪئي ته اهو ڇا ڪندو آهي؟ ان ٻڌايو: بني بارو ڪندو آهي، حضرت ابو حفص رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمايو: ”خبر اٿئي ان توکي ڇو ماريو آهي“ چيائين: نه، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ان جي اصلاح جي خاطر ان کي چوٽ پهچائڻ جي لاءِ فرمايو: شايد

اهو صبح جي وقت گڏھ تي سوار ٿي جڏهن ٻني ڏانهن وڃي رهيو هوندو، ڊڳو ان جي اڳيان ۽ ڪتو ان جي پويان هوندو، قرآن شريف ته ان کي پڙهڻ نه ايندو هوندو جو ان کي ڪجهه روحانيت نصيب ٿئي بس ائين غفلت ۾ ڪجهه ڳائي رهيو هوندو، انهيءَ وقت اوهان ان جي سامهون اچي ويا هوندا ان سمجهيو ڊڳو وڃ ۾ آيو آهي ۽ ان کي هڪلڻ لاءِ ڪا شيءِ ان جي مٿي تي هنئي هوندئي! شڪر ڪيو اوهان جو مٿو ناهي ڦاٿو. (تنبيه الغافلين ص 68)

محشر ۾ مارڪٽ سان پيءُ جو گوشت چڻي ويندو

پيارا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان پنهنجي اولاد کي اسلامي تربيت نه ڏيڻ واري جو انجام! اڄ به بيشمار پيءُ اهڙا ملندا جن جي اها شڪايت هوندي آهي ته اسان جو اولاد اسان کي گاريون ڏيندو آهي، اسان تي ڪاوڙ ڪندو آهي، اسان کي ماري ڏيندو آهي ۽ گهران ڪڍي ڇڏڻ جون ڌمڪيون ڏيندو آهي، بس ماءُ پيءُ جي لاءِ دنيا ۽ آخرت ۾ پلائي ان ۾ آهي ته شريعت جي مطابق اولاد جي تربيت ڪن، نه ته دنيا جيڪڏهن سنورجي وئي ته آخرت ۾ عافيت حاصل ڪرڻ ڏکيو ٿي ويندو، اولاد جي درست تربيت نه ڪرڻ واري هڪ پيءُ جي باري ۾ هڪ ڏکائيندڙ روايت ٻڌو جيئن فقيه ابوالڪيث سمرقندي رحمۃ الله عليه نقل ڪن ٿا: روايت آهي ته مرد کان تعلق رکڻ وارن ۾ پهريان ان جي گهرواريءَ ۽ ان جو اولاد آهي، هي سڀ (يعني گهر واريءَ، ٻار قيامت ۾) الله پاڪ جي بارگاهه ۾ عرض ڪندا: اي اسان جا رب! اسان کي هن شخص کان اسان جو حق ڏيار، چوٽه هن اسان کي ڪڏهن ديني معاملن جي تعليم نه ڏني ۽ هي اسان کي

حرام ڪارائيندو هو جنهن جو اسان کي علم نه هو، پوءِ ان شخص کي حرام ڪمائڻ تي ايترو ماريو ويندو جو ان جو گوشت لهي ويندو، پوءِ ان کي ميزان (يعني ترازو) وٽ آندو ويندو، ملائڪ جبل برابر ان جون نيڪيون آڻيندا ته ان جو عيال (يعني ٻار بچن) مان هڪ شخص اڳتي وڌي ڪري چوندو: ”منهنجون نيڪيون گهٽ آهن.“ ته اهو ان جي نيڪين مان ڪٿي وٺندو پوءِ ٻيو اچي چوندو: ”تو مون کي وياج ڪارايو هو.“ ۽ ان جون نيڪيون ڪٿي ويندو، ائين ان جا گهر وارا ان جون سڀئي نيڪيون ڪٿي ويندا ۽ اهو پنهنجي اهل ۽ عيال ڏانهن حسرت و ياس (يعني رنج ۽ مايوسي) مان ڏسي ڪري چوندو: هاڻي منهنجي ڪلهن تي اهي گناهه ۽ ظلم رهجي ويا آهن جيڪي مون توهان لاءِ ڪيا هئا، (ان وقت) ملائڪ چوندا: هي اهو (بدنصيب) شخص آهي جنهن جون نيڪيون ان جي گهر وارا ڪٿي ويا ۽ هي گهر وارن جي ڪري جهنم ۾ هليو ويندو. (قرة العيون ص 401)

جيڪي گهروارن جي ڪري ديني ماحول کان پري ٿي ويا

خبر ناهي ڪيترا ئي اسلامي ڀائر اهڙا هوندا جن دعوت اسلامي کان متاثر ٿي ڏاڙهي شريف سڃاڻي هوندي، ٻين فرضن ۽ واجبن ۽ سنتن تي عمل ڪيو هوندو پر گهر وارن يا ڪنهن ٻين جي طرفان ڪئي ويندڙ مخالفت جي ڪري دل ننڍي ڪري دعوت اسلامي جي سنتن پري ديني ماحول کان پري ٿي ويا هوندا، اهڙن جي خدمت ۾ سگ مدينه عُفِي عَنْهُ جي هٿ ٻڏي مدني التجا آهي ته دعوت اسلامي اوهان جي پنهنجي سنتن پري تحريڪ آهي، براءِ ڪرم! ان کان پهريان موتي اچو جو موت اوهان کي دنيا جي رونقن مان ڪٿي قبر

جي تنهائي ۾ منتقل ڪري ڇڏي پوءِ اوهان کي اها حسرت ٿي ته ڪاش! دنيا ۾ رهي وڌ کان وڌ نيڪيون ڪمائي وٺان هان، اُٿو! همت ڪيو! گناهن کان حفاظت ۽ نيڪين تي استقامت حاصل ڪرڻ جي لاءِ دعوت اسلامي جي سنتن پري ديني ماحول سان هڪ پيرو بيهر وابسته ٿي وڃو، ٿي سگهي ٿو هاڻي مخالفت نه ٿئي، يا ٿئي پر پهريان کان گهٽ چوڻ وقت سان گڏ حالات ۽ خيالات به بدلجي ويندا آهن پر ياد رکڻ مخالفت جي صورت ۾ اوهان کي نرمي نرمي ۽ صرف نرمي کان ڪم وٺڻو آهي ۽ گفتار ۽ ڪردار ۽ عادت ۽ طور طريقن ۾ اهڙو مدني انقلاب آڻڻو آهي جو گهر وارا به زبان حال سان چون: ”واهه ڇا ڳالهه آهي دعوت اسلامي جي!“ اوهان جي ترغيب ۽ شوق جي لاءِ هڪ مدني بهار اوهان جي سامهون پيش ڪيان ٿو:

ڪرندي ڪرندي بچي ويو

پنجاب (پاڪستان) جي ضلعي مظفر ڳڙھ جي هڪ اسلامي ڀاءُ جي بيان جو خلاصو آهي ته جڏهن مان دعوت اسلامي جي ديني ماحول کان متاثر ٿي ڏاڙهي شريف رکڻ شروع ڪئي ته گهر ۾ ديني ماحول نه هئڻ جي ڪري اهڙي مخالفت ٿي جو مون کي مَعَاذَ اللَّهِ ڏاڙهي ڪوڙائي پئي پر مون دعوت اسلامي سان پنهنجو ناطو نه ٽوڙيو، سنتن پري هفتيوار اجتماع ۾ ڪڏهن ڪڏهن حاضري ڏيندو رهيس، ان سان جڻ منهنجي ”بيٽري چارج“ ٿيندي رهي ۽ نمازن جي پابندي جاري رهي، ڪجهه عرصو گذرڻ کان پوءِ وري جذبو بيدار ٿيو ذهن بڻيو ۽ مون بيهر ڏاڙهي وڌائڻ شروع ڪئي، وري مخالفت

شروع ٿي وئي، هن پيري پهرين جي مقابلي ۾ وڌيڪ عرصي تائين مخالفت برادشت ڪئي، پر همت هاري وينس ۽ **اَسْتَغْفِرُ الله** مون ڏاڙهي ڪوڙائي ڇڏي، آخرڪار همت ڪري ٿيون پيرو ڏاڙهي وڌائڻ جي شروعات ڪئي پر هاڻي گهر وارن جي طرفان نالي ماتر مخالفت ٿي ۽ **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ** مان ڏاڙهي وڌائڻ ۾ ڪامياب ٿي ويس، ايستائين جو مٿي تي عمامي جو تاج به سجائي ورتو ۽ دعوت اسلامي جي ديني ماحول ۾ رنگجي ويس ۽ مدني ڪم به شروع ڪري ڏنو، اڄ (هي ستون لکڻ تائين) تقريباً 14 سال ٿيا آهن ڏاڙهي ساڳيءَ طرح منهنجي چهري تي ۽ مٿي تي سبز سبز عمامي شريف جو تاج موجود آهي، الله تعاليٰ هي سٺون قبر ۾ گڏ ڪڍي ويڃڻ جي سعادت عنايت فرمائي، آمين. اڄ سوچان ٿو ته جيڪڏهن مان ڏاڙهي ڪوڙائڻ جي حالت ۾ مري وڃان هان ته منهنجو ڇا ٿئي ها! الله تعاليٰ دعوت اسلامي جي سنتن پري ديني ماحول کي وڌيڪ ترقي عطا فرمائي، جنهن مون کي تباهي جي سوڙهي گهٽي مان ڪڍي ڪري جنت جي شاهراه تي گامزن ڪري ڇڏيو ۽ منهنجي ظاهر ۽ باطن تي اهڙو مدني رنگ چاڙهيو جو هاڻي منهنجا گهر وارا بلڪ پيارشتيدار به دعوت اسلامي جي برڪتن جا قائل ٿي چڪا آهن.

اگر سُنْتين پيڪڻي ڪا به جذبه تم آجاؤ ديگا سڪھائڻي ماحول

تو داڙهي بڙهالے عامه سجالے نهين ہے يہ ہرگز بُرا مَڻي ماحول

سَنور جائے گی آخِرَت اِن شاءَ اللہ

تم اپنائے رکھو سدا مَڻي ماحول

مرڻ کان بعد وارو هوش وڃائيندڙ منظر

پيارا اسلامي ڀائرو! هي عهد ڪيو، چاهي ڪيتريون به سختيون برداشت ڪرڻيون پون، مڪي مدني آقا ﷺ جي پياري پياري سنت ڏاڙهي مبارڪ چهري تي مستقل سڃاڻڻ ۽ قبر ۾ به ساڻ ڪڍي وڃڻي آهي، ياد رهي ڏاڙهي ڪوڙائڻ ۽ هڪ مُٺ کان گهٽائڻ ٻئي حرام آهي دعوت اسلامي جي مڪتبه المدينه جي رسالي ”ڪارا وچون“ صفحي 4 تان شروع ٿيندڙ دل دهلائڻ وارو مضمون پيش ڪجي ٿو تُوڄُھ سان ٻڌو، اي غافل اسلامي ڀاءُ! ٿورو هوش ڪر!! مرڻ کان پوءِ تنهنجي هڪ به نه هلندي، تنهنجا ناز ۽ نخرا سهڻ وارا تنهنجا ڪپڙا به لاهي ڇڏيندا. تون ڪيڏو ئي وڏو سرمائيدار ڇو نه هجين، پر توکي اهو ئي ڪفن پارائيندا جيڪو فت پات تي مري وڃڻ واري لاوارث کي پارايو ويندو آهي. جيڪڏهن تنهنجي ڪار آهي ته اها به گيريج (GARAGE) ۾ رهجي ويندي. تنهنجا قيمتي ڪپڙا صندوق ۾ پيل ئي رهجي ويندا. تنهنجي مال و متاع ۽ رت پگهر جي ڪمائيءَ تي وارث قبضو ڪري ڇڏيندا. ”ويجها مائٽ“ ڳوڙها ڳاڙي رهيا هوندا. ”ڌاريا“ خوشيون ملهائي رهيا هوندا. تنهنجا ناز ۽ نخرا سهڻ وارا توکي پنهنجي ڪلهن تي ڪڍي هلندا ۽ هڪ اهڙي ويرانيءَ ۾ ڪڍي ايندا جو تون ڪڏهن به انهيءَ خوفناڪ خاموشيءَ ۾ خاص ڪري رات جي وقت هڪ گهڙي به اڪيلو نه آيو هوندين، نه ئي اچي سگهندو هئين بلڪ انهيءَ جي نَصُور سان ئي ڏکي ويندو هئين. پوءِ کڏ ڪوتي ڪري توکي مٽيءَ جي ڍير هيٺ دفن ڪري تنهنجا سڀئي مٽ مائٽ هليا ويندا. تو وٽ هڪ رات ته ڇا، پر هڪ ڪلاڪ به ترسڻ جي لاءِ ڪو راضي نه

هوندو. توڙي تنهنجو لاڏلو پت ئي ڇو نه هجي، اهو به هليو ويندو. تون حسرت پرين نگاهن سان متن مائتن کي نگاهن کان غائب ٿيندي ڏسي رهيو هوندين، دل بيقرار ٿي رهي هوندي. ايتري ۾ به خوفناڪ شڪن وارا ملائڪ (مُڪر ۽ نُڪير) پنهنجي ڊگهن ڊگهن ڏندن سان قبر جي پتين کي چيريندي تنهنجي سامهون اچي حاضر ٿيندا، انهن جي اکين مان باهه جا شعلا نڪري رهيا هوندا، ڪارا ڪارا هيبتناڪ وار مٿي کان پيرن تائين لڙڪي رهيا هوندا، توکي چٽب ڏئي اٿاري ويهاريندا. نهايت ئي سخت لهجي ۾ هن طرح سوال ڪندا: ”مَنْ رُؤُك؟“ (يعني تنهنجو رب ڪير آهي) ”مَادِينُك؟“ (يعني تنهنجو دين ڪهڙو آهي) ايتري ۾ تنهنجي ۽ مديني جي وچ ۾ جيترا پردا رکاوٽ بڻيل هوندا، سڀئي کنيا ويندا ڪنهن جي من موهندڙ، دلربا ۽ پياري پياري صورت سامهون اچي ويندي. يا اها عظيم ۽ پياري هستي پاڻ تشریف فرما ٿيندي. ڇا عجب! تنهنجون اکيون شرم وچان جهڪي وڃن. ٿي سگهي ٿو ته تون سوچ ۾ پئجي وڃين ته نگاهون کڻان ته ڪيئن کڻان! پنهنجي بگڙيل صورت ڏيکاريان ته ڪيئن ڏيکاريان! هي ته اهي ئي منهنجا آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهن جن جو آءُ ڪلمو پڙهندو هئس. پنهنجو پاڻ کي سندن جو غلام به چوندو هيس. پر مون محبت رسول جي نشاني پنهنجي ڏاڙهي شريف سان هي ڇا ڪيو! پياري پياري آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته اهو فرمايو: ”مچون خوب پست (يعني ننڍيون ڪريو) ۽ ڏاڙهين کي معافي ڏيو (يعني وڌايو) ۽ يهودين جهڙي صورت نه بڻايو. (شرح معاني الآثار للطحاوي ج 4 ص 28)

پر افسوس! منهنجي بدبختي! مان عارضي دنيا جي سينگار ۾ غافل ٿي ويس. فيشن مون کي تباھ و برباد ڪري ڇڏيو.

سرڪار نامدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سختيءَ سان منع ڪرڻ جي باوجود مون ڏاڙهي ڪوڙائي پنهنجو چهرو يهودين يعني مدني آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دشمنن جهڙو ئي بڻائي رکيو، هاڻ افسوس! هاڻي ڇا ٿيندو؟ ڪٿي ائين نه ٿئي جو منهنجي بگڙيل شڪل ڏسي سرڪارِ عالي وقار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ چهرو مبارڪ ڦيري ڇڏين ۽ اهو فرمائين؛ ”هي ته منهنجي دشمنن وارو چهرو آهي منهنجي غلامن وارو ناهي!“ جيڪڏهن خدانخواستہ ائين ٿيو ته سوچ ان وقت توتي ڇا گذرندي!

نه اٿڻ ڪي گاتيامت تلک خدا کي قسم

اگر نبی نے نظر سے گرا ڪي چھوڙ ديا

ايئن نه ٿيندو، ايئن ڪڏهن به نه ٿيندو، اڃا ته تون زندهه آهين، مڃي وٺ! پنهنجي ڪمزور بدن تي ترس ڪاءُ! جلدي همت ڪر! انگريزي فيشن، فرنگي تهذيب کي تي طلاقون ڏئي ڇڏ ۽ پنهنجو چهرو پياري پياري آقا، مڪي مدني مصطفى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي پاڪيزه سنٽ سان سنواري ڇڏ ۽ هڪ مٺ ڏاڙهي سينگاري ڇڏ. ڪڏهن به شيطان جي هن چڪر ۾ نه اچ ۽ انهن وسوسن ڏانهن ڌيان ئي نه ڏي، ته ”هينئر ته آءُ ان قابل ناهيان ٿيو، منهنجي ته عمر ئي ڪهڙي آهي؟ مون کي علم به ايترو نه آهي؟ جيڪڏهن ڪنهن دين جي باري ۾ سوال ڪيو ته مون کي جواب نه ايندو، مان جڏهن قابل ٿي ويندس ان ئي وقت ڏاڙهي رکندس.“ ياد رک! اهو شيطان جو ڪامياب ترين وار آهي جو انسان پنهنجي باري ۾ هي سمجهي ويهي ته ”ها، هاڻي آءُ قابل ٿي ويو آهيان.“ ياد رکو! پنهنجو پاڻ

کي ”قابل“ سمجهڻ اهو ئي ”ناقابليت“ جو سڀ کان وڏو دليل آهي. عاجزي اختيار ڪر! وڏا وڏا عالم سڳورا به هر سوال جو جواب ناهن ڏيندا ته ڇا هر سوال جي جواب ڏيڻ جي تو کڻي آهي؟ نفس جي دوکي ۾ نه اچ! ۽ مڃي وٺ. توڙي ماءُ روکي، پيءُ منع ڪري، معاشرو رنڊڪ وجهي، شاديءَ ۾ رڪاوٽ بڻجي، ڪجهه به ٿي پوي الله پاڪ ۽ ان جي پياري رسول ﷺ جو حڪم مڃڻو ئي پوندو. تسلي رک! جيڪڏهن جوڙو لوج محفوظ ۾ لکيل آهي ته تنهنجي شادي ضرور ٿي ويندي ۽ جيڪڏهن ناهي لکيل ته دنيا جي ڪا به طاقت تنهنجي شادي نه ٿي ڪرائي سگهي. زندگيءَ تي ڪهڙو ڀروسو؟

ڏاڙهي ڪوڙائيندي ئي موت

ڪنهن سڱِ مدينه عَظِيمِي عِنَه (راقر الحروف) کي ڪجهه هن طرح جو واقعو ٻڌايو هو ته بنگلاديش ۾ هڪ نوجوان ڏاڙهي رکي هئي، جڏهن ان جي شاديءَ جو وقت ويجهو آيو ته سندس والدين ڏاڙهي ڪوڙائڻ تي کيس ڏاڍو مجبور ڪيو. نه چاهيندي به حَجْم وٺ وڃي ڏاڙهي ڪوڙائي گهر ڏانهن ايندي جڏهن روڊ پار ڪري رهيو هو ته ڪنهن تيز رفتار گاڏيءَ کيس چيپاتي ڇڏيو، سندس ساه نڪري ويو ۽ ان جي شاديءَ جا ارمان خاڪ ۾ ملي ويا. ماءُ پيءُ نه بچائي سگهيا، نه شادي ٿي نه ڏاڙهي رهي. ته پيارا اسلامي پائرو! هوش ۾ اچو! الله پاڪ تي ڀروسو ڪري اڄ ئي ڏاڙهي ڪوڙائڻ کان توبه ڪري عهد ڪريو ته هاڻي تاجدار مدينه ﷺ جي محبت ۾ سسي ته ڪٽجي سگهي ٿي پر هاڻي منهنجي ڏاڙهي دنيا جي ڪابه

طاقت مون کان جدا نه ٿي ڪرائي سگهي. شاباس.....! مبارڪ.....!
مبارڪ.....! مبارڪ!!!

ان کا ديوانه عمامه اور زلف وریش میں
واه! ديکو تو سہی لگتا ہے کتنا شاندار

(وسائل بخشش 399)

دَاڑھِي ڪوڙڻ وارن سان آقا ﷺ

جي نفرت جو عبرتناڪ واقعو

سگِ ايران خُسرُو (پرويز) وٽ حضرتِ عبدالله بن خُذافه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي هٿان سرڪارِ مدينه ﷺ جو نيڪيءَ جي دعوت تي مشتمل خطِ مبارڪ پهتو ته ان ظالم ۽ گستاخِ خطِ مبارڪ کي ڏسندي ئي ڪاوڙ مان شهيد ڪري ڇڏيو ۽ ان بدزبان بڪواس ڪرڻ شروع ڪئي (...هتي اهو بي ادبيءَ وارو جملو لکڻ جي همت ناهي، تنهن ڪري ڪٿيو وڃي ٿو.....) ان کان پوءِ سگِ ايران خُسرُو (پرويز) باڏان کي جيڪو ان وقت يمن جو گورنر هيو ۽ عرب جا سڀئي ملڪ سندس حڪمرانيءَ هيٺ سمجهيا ويندا هئا. اهو حڪم موڪليو ته..... (هتي به سگِ ايران پرويز جي بڪواس کي ڪٿيو وڃي ٿو) باڏان هڪ فوجي جٿو تيار ڪيو، جنهن جي آفيسر جو نالو خَرْحَسْرَه هيو، ۽ سرڪارِ مدينه ﷺ جي اثر رسوخ تي گهري نظر رکڻ جي لاءِ هڪ ملڪي آفيسر به ان سان گڏ موڪليو، جنهن جو نالو بانويه هيو. اهي ٻئي آفيسر جنهن وقت سرڪارِ مدينه ﷺ جي بارگاهه بيڪس پناهه ۾ پيش ڪيا ويا ته نُبُوتِ مصطفىٰ ﷺ

جي دڊبئي سبب سندن ڪنڌ جون رڳون ٽڙڪي رهيون هيون. اهي ماڻهو جيئن ته آتش پرست (يعني باهه جا پوجاري) پارسي هئا. ان لاءِ (انهن جون) ڏاڙهيون ڪوڙيل هيون ۽ مچون ايتريقدر وڌيل هيون جو انهن جا چپ ڍڪيل هئا ۽ پنهنجي بادشاهه پرويز کي ”رب“ چوندا هئا. انهن جا چهره ڏسي ڪري پياري آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي تڪليف پهتي، ڪراحت (يعني بيزاري) سان فرمايائون: ”توهان جي بربادي ٿئي جو اهڙي صورت بڻائڻ جو توهان کي ڪنهن چيو آهي؟“ انهن جواب ڏنو: ”اسان جي رب پرويز“ پياري آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو: ”پر منهنجي رب ته مون کي هي حڪم ڏنو آهي ته ڏاڙهي وڌايان ۽ مچون ڪترايان.“ (تاريخ الخميس ج 2 ص 35، فتاويٰ رضويه ج 22 ص 647)

قيامت جو دل ڏکائيندڙ منظر

پيارا اسلامي ڀائرو! هن واقعي تي غور فرمايو! سمجهه ۾ نه آيو هجي ته ٻيهر پڙهو، خوب غور ڪريو! ٻه اهڙا شخص جيڪي اڃا ڪافر آهن مسلمان ناهن ٿيا. شريعت جي حڪم کان به ناواقف آهن. پر جيئن ته انهن پنهنجي فطري بناوت سان زيادتي ڪئي، چهرې جي قدرتي حسن کي ختم ڪيو. سرڪارِ عالي وقار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي طبيعت مبارڪ کي انهن جو اهو (يعني ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارو) فعل انتهائي ناگوار لڳو ۽ رحمة للعالمين هجڻ جي باوجود فرمايائون: ”توهان جي بربادي ٿئي.“ ٿورو سوچيو! غور ڪريو! جڏهن قيامت جي ميدان ۾ سڀ گڏ ٿيندا، نفسي نفسي جو عالم هوندو، ماءُ پٽ کان ۽ پٽ پيءُ کان ڀڄي رهيو هوندو. ان وقت هڪ

ئي ته پاڪ ذات ﷺ هوندي جيڪا گنهگارن جي اُميدن جو مرڪز هوندي، انهيءَ سرڪارِ نامدار ﷺ جن جي خدمتِ اقدس ۾ سڀني کي حاضري ڏيڻي پوندي. ياد رکو! جيڪو جنهن حال ۾ مرندي، قيامت جي ڏينهن انهيءَ حال ۾ اٿاريو ويندو. ڏاڙهيءَ وارو، ڏاڙهيءَ سان اٿندو ۽ ڏاڙهي ڪوڙ، ڏاڙهي ڪوڙيل ئي اٿندو.

اي محبوب ﷺ جي سنت کي ڪٽرائڻ وارو! جيڪڏهن پياري سرڪار، شهنشاهه ابرار ﷺ توهان سان استفسار فرمائي ورتو: ”چا توهان مون سان محبت ڪندا رهيا آهيو؟“ ظاهر آهي انڪار ڪري ئي نه ٿا سگهون، اهو ئي عرض ڪندو: يا رسول الله ﷺ! توهان ئي اسان جا سڀ ڪجهه آهيو، اسين اوهان ﷺ کي پنهنجي ماءُ پيءُ، مال، اولاد سڀني کان وڌيڪ پيارو سمجهندا آهيون. يا رسول الله ﷺ! اسين ته دنيا ۾ جهومي جهومي عرض ڪندا هئاسين.

مرے تو آپ ہی سب کچھ ہیں رحمتِ عالم!

میں جی رہا ہوں زمانے میں آپ ہی کے لئے

حضور ﷺ اسان جي محبت جو حال ته اهو هو جو بي قرار ٿي عرض گذار ٿيندا هئاسين.

غلامِ مصطفیٰ بن کر میں بک جاؤں مدینے میں

محمد نام پر سودا سر بازار ہو جائے!

اي آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! جڏهن محبت اڃا وڌيڪ جذبو ڏياريندي هئي ته هي به چوندا هئاسين.

جان بھي ميں توڙے دوں خدا کي قسم!

کوئی مانگے اگر مصطفےٰ کے لئے

اهو سڀ ڪجهه ٻڌي ڪري (الله پاڪ نه ڪري) جو آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرض ڪريو هي ارشاد فرمائين: ”اي منهنجا غلامو! جيڪڏهن واقعي توهان مون کي ماءُ، پيءُ ۽ مال ۽ اولاد سڀني کان وڌيڪ پيارو سمجهندا هيؤ ۽ رڳو منهنجي ئي خاطر دنيا ۾ زندهه هيؤ، ۽ پڻ منهنجي نالي تي وڪامجي ويڻ بلڪ جان ڏيڻ لاءِ تيار هيؤ ته پوءِ آخر ڇا سبب هيو جو شڪل ۽ صورت منهنجي دشمنن جهڙي بڻائي گهمندا هيؤ؟ ڇا توهان تائين منهنجا هي ارشاد نه پهتا هئا:

(1) ”مُچون خوب پست (يعني ننڍيون) ڪريو ۽ ڏاڙهين کي مُعافي ڏيو (يعني وڏايو) ۽ يهودين جهڙي صورت نه بڻايو.“

(شرح معاني الآثار، للطحاوي ج 4 ص 28)

(2) ”جيڪو منهنجي سنّت اختيار ڪري، اهو منهنجو ۽ جيڪو منهنجي سنّت کان منهن موڙي، اهو منهنجو ناهي.“

(ابن عساکر ج 38 ص 127)

(3) ”جيڪو منهنجي سنّت تي عمل نه ڪري، اهو مون مان ناهي.“ (سنن ابن ماجه ج 2 ص 406 حديث 1846)

جيڪڏهن آقا ﷺ رُسي ويا ته.....!

فيشن تي قربان ٿيڻ وارو! اهي مبارڪ ارشادات ياد ڏيارڻ کان پوءِ جيڪڏهن خدا نه ڪري اسان جا پيارا آقا ﷺ رُسي ويا ته توهان ڇا ڪندؤ؟ ڪنهن جي دروازي تي فرياد ڪندؤ؟ ڪنهن جي دروازي تي شفاعت جي خيرات گهرندؤ؟ ڪير الله پاڪ جي قهر ۽ غضب کان بچائڻ وارو هوندو؟ هينئر موقعو آهي، جيستائين ساهه باقي آهي، وقت آهي، جلدي توبه ڪري وٺو، پنهنجي چهرې کي پياري پياري آقا ﷺ جن جي پياري پياري سنت سان سنواري ڇڏيو، پنهنجي چهرې تي محبت جي نشاني سينگاري ڇڏيو. اها خوشفهمي ختم ڪري ڇڏيو ته اڃا ته عمر ئي ڪهڙي آهي؟ پوءِ رڪي وٺنداسين، شاديءَ کان پوءِ ڏٺو ويندو! منهنجا سادا اسلامي ڀائرو! شيطان جي چڪر ۾ نه اچو! هو ڪيترو ئي ويجهي عزيز يا دوست جي زباني توهان کي يقين ڏيارڻ جي ڪوشش ڪري ته هينئر تنهنجي عمر ڏاڙهي رکڻ جيتري ناهي، پوءِ رڪجانءِ. يقين مڃو اهو شيطان جو وڏو ۽ برو وار آهي. انهيءَ وار سان اُن مردود نه ڄاڻ ڪيترن کي برباد ڪري ڇڏيو. اچو! توهان کي هڪ عبرتناڪ واقعو ٻڌايان ٿو.

مرڻ کان پھريان شامت

هڪ نوجوان جيڪو لڳ ڀڳ سڄو سال ”دعوتِ اسلامي“ جي ستن پيري ديني ماحول سان وابسته رهيو ۽ ڏاڙهي به سجايائين. پوءِ خبر ناهي ڇا ٿيس! شايد کيس خراب دوست ملي ويا. مَعَاذَ اللَّهِ ڏاڙهي ڪٽرائي ڇڏيائين. جمعرات جو ڪراچي ۾ ٿيڻ واري

هفتيوار ستن ڀيري اجتماع ۾ غير حاضر رهيو. جمعي جي ڏينهن دوستن سان گڏ ڪراچي جي سامونڊي ڪناري پڪنڪ تي ويو، پر افسوس! ڏاڙهي ڪوڙائڻ جي صرف 15 ڏينهن کان پوءِ سمند ۾ ٻڏي ڪري موت جو شڪار ٿي ويو.

مکين هو گئے لا مکاں کيسے   ملے خاک میں اہل شاں کيسے

زمین کھا گئی نوجوان کيسے کيسے!   هوئے نامور بے نشان کيسے کيسے

جگہ جي لگانے کي دُنيا نهيں ہے

يہ عبرت کي جا ہے تماشا نهيں ہے

فيشن پرستن جي صحبت جي نحوست

ان مرحوم نوجوان جي عمر اٽڪل 20 سال ٿيندي. ڪهڙي عمر هئي! بقول ڪنهن جي ته شايد ڏاڙهي رکڻ جي اڃا عمر نه ٿي هئي! ڪٿي انهيءَ ڪري ته انتقال کان رڳو پندرهن ڏينهن اڳ پنهنجي ڏاڙهي صاف نه ڪرائي ڇڏي! نه هرگز نه. بس ويچاري جو نصيب! بُري صحبت جو اثر! الله پاڪ ان مرحوم جي بخشش ڪري. اهو ٻڌڻ وارو نوجوان اسان سڀني کي سمجهائڻ جي لاءِ گهڻو ڪجهه عبرت جو سامان ڇڏي ويو! جيڪو به دعوتِ اسلامي جي ديني ماحول کان پري ٿيڻ جو خيال ڪري يا سير ۽ تفریح جي شوقينن سان دوستيءَ جو رشتو جوڙي، ان کي گهرجي ته انهيءَ عبرتناڪ واقعي تي چڱيءَ طرح غور ڪري وٺي ته ڪٿي مان به بين جي لاءِ عبرت جو سامان نه بڻجي وڃان! ڪٿي ائين نه ٿئي جو منهنجا اهي فيشن پرست دوست پاڻ ته (ناجائز ڪمن ۾) ٻڏن پر منهنجو به ٻيڙو

غرق ڪن! ۽ غور ڪريو ته ڪٿي ائين ته ناهي جو منهنجي زندگيءَ جا ڏينهن پورا ٿيڻ وارا آهن ۽ انهيءَ ڪري شيطان پنهنجو پورو زور مون تي لڳائي رهيو آهي، ڪٿي ڪجهه ڏينهن جي بُري صحبت جي نُحُوسَت جي ذريعي هو منهنجي پوري زندگيءَ جي ڪمائيءَ تي پاڻي نه ڦيري ڇڏي. بي نمازين ۽ فاسقن جي صحبتن ۾ ويهڻ وارو! خبردار!! الله ربُّ العزت سڀاري 7 سورة الانعام جي آيت نمبر 68 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

**وَمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ
الدِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ**
ترجمو ڪنزالايمان: ۽ جيڪڏهن
ڪٿي شيطان توکي وسارائي ته
ياد اچڻ تي ظالمن سان گڏ نه
ويهه. (سورة الانعام پ 7 آيت 68)

ڏاڙهي صرف مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پسند جي رڪو

اي مدني محبوب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا چاهڻ وارو! ضد ڇڏيو! پنهنجي جوانيءَ تي ناز نه ڪريو! دنياوي مجبورين کي حيلو نه بڻايو! اچو! اچو! اي عاشقان رسول! اچو! رسولِ اڪرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دامن ڪرم سان چنبڙي وڃو! سندن پروردگار رب غفار کان به مغفرت جي خيرات گهرو، ۽ ان کان به معافي گهري وٺو! اها بارگاه ڪرم واري بارگاه آهي. اتان کان ڪوبه سوالي مايوس ناهي ويندو. سنڌ جي خيرات وٺي ڇڏيو. پنهنجي چهري تان خدا ۽ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دشمن جي نُحُوسَت جي علامت کي هميشه هميشه جي لاءِ ڌوئي ڇڏيو ۽ پياري پياري سنڌ چهري تي سجايو. ۽ ها! خيال رکجو! شيطان وڏو مڪار ۽ فريبِي آهي، ڪٿي ائين نه ٿئي

جو توهان انگريزن ۽ يهودين کان ته چند ڇڏائي ۽ ڏاڙهي سجائي ورتي، پر شيطان ٻين طريقن سان وري گهيري وٺي ۽ توهان کي ڪٿي فرانسيسين جي قدمن ۾ نه اڇلائي ڇڏي. مطلب اهو ته ڪٿي ”فرينچ ڪٽ“ يعني خشخشي ڏاڙهي نه رکجو جو ڏاڙهي ڪوڙائڻ ۽ ڪٽرائي هڪ مٺ کان گهٽ ڪري ڇڏڻ ٻئي حرام آهن. ڏاڙهي رکڻ ۽ ضرور رکڻ، پر پياري پياري مصطفيٰ ﷺ جي پسند جي رکڻ يعني هڪ مٺ پوري رکڻ.

ڏاڙهي ڪوڙ جون 30 شامتون

فتاويٰ رضويه جلد 22 ۾ ڏاڙهي ڪوڙائڻ ۽ هڪ مٺ کان گهٽائڻ جي مذمت ۾ ”لَمَعَةُ الضُّحَىٰ فِي إِعْقَابِ اللَّحْيِ“ نالي هڪ رسالو آهي ان رسالي جي اختتام تي يعني فتاويٰ رضويه جلد 22 صفحي 675 کان 676 تي ڏاڙهي ڪوڙائڻ ۽ هڪ مٺ کان گهٽائڻ وارن جي باري ۾ قرآن ۽ حديث جي روشني ۾ 30 سزائن و عيدين، مذمتن جي فهرست تحرير فرمائي آهي: (طوالت جي خوف سان ان جا حوالا حذف ڪري ڇڏيا آهن جنهن کي ڏسڻو هجي اتي ڏسي وٺي) ❀ ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارا الله ۽ رسول ﷺ جا نافرمان آهن ❀ شيطان لعين جا تابعدار آهن ❀ وڏا بيوقوف آهن ❀ الله پاڪ انهن کان بيزار آهي ❀ رسول الله ﷺ بيزار آهن ❀ رسول الله ﷺ کي اهڙي صورت ڏسڻ سان ڪراهت ايندي آهي ❀ يهودي صورت آهن ❀ نصراني وضع آهن فرنگين سان مُشابِه (يعني ملندڙ) آهن ❀ مجوسين (باهه جي پوڄيندڙن) جا پيروڪار آهن ❀ هندوئن جي صورت، مُشرڪن جي سيرت آهن ❀ مصطفيٰ ﷺ جي

گروهه مان ناهن ❀ انهن ٿي، پنهنجي هم صورتن نصاريٰ، يهودين،
 مجوسين ۽ هندن جي گروهه مان آهن ❀ واجبُ التعذير (يعني سزا جي
 لائق) آهن، شهر بدر جي قابل آهن ❀ فطرت کي بدلڻ وارا آهن، الله
 پاڪ جي بناوت کي بگاڙڻ وارا آهن ❀ زناني مُحَنَّت (يعني ڪڏڙا)
 آهن ❀ خدا جا عهد شکن (واعدي خلاف) آهن ❀ ذليل ۽ خوار آهن
 ❀ وڏا نفرت لائق آهن ❀ مَرْدُوذُ الشَّهَادَةِ (يعني گواهي جي لاءِ نالائق)
 آهن ❀ پورا اسلام ۾ داخل نه ٿيا آهن ❀ هلاڪت ۾ آهن، بربادي
 جا مستحق آهن ❀ دين ۾ محروم، آخرت ۾ بي نصيب آهن
 ❀ عذابِ الهي جا مُنْتَظِرُ ❀ الله پاڪ جا سخت دشمن ۽ مَبْغُوض
 آهن ❀ صبحِ الله پاڪ جي غضب ۾ آهن، شامِ الله پاڪ جي غضب
 ۾ آهن ❀ قيامت جي ڏينهن ان جون صورتون بگاڙيون وينديون
 ❀ الله ۽ رسول ﷺ طرفان لعنت ڪيل آهن الله پاڪ ۽
 ملائڪ ۽ بشر (انسان) سڀني جي انهن تي لعنت آهي فرشتن انهن
 جي لعنتي ٿيڻ تي آمين چئي ❀ الله تعاليٰ انهن تي نظرِ رحمت نه
 فرمائيندو ❀ اهي بهشت (يعني جنت) ۾ نه ويندا ❀ الله پاڪ انهن
 کي جهنم ۾ داخل فرمائيندو. **وَالْعِيَاذُ بِاللّٰهِ** (يعني ۽ ان کان الله جي پناه)

مڪر شيطان ۾ مت آو بھايو! رخ بہ تم داڙھی سجاؤ بھايو!

چھوڙ دو فيشن مان جاؤ بھايو! خود کو دوزخ سے بچاؤ بھايو!

باليقین دنيا تری ہے بيوفا اس سے تم مت دل لگائو بھايو!

مان نهايت بگڙيل ڪردار جو مالڪ هيس

پيارا اسلامي پاترو! محبتِ رسول جي نشاني ڏاڙهي وڌائڻ جو جذبو جاڳائڻ، مٿي تي عمامو شريف سجائڻ جو شوق پيدا ڪرڻ، عشق رسول سان سرشار ٿي زلف رکائڻ جي سنت اپنائڻ جو ذوق نپائڻ، مدني حليي تي استقامت ماڻڻ ۽ قرآن ڪريم پڙهڻ پڙهائڻ جي لاءِ دعوت اسلامي جي ديني ماحول سان هر دم وابسته رهڻ، سنتن پري مدني قافلن ۾ سفر جو معمول بڻايو ۽ نڪ ڪم جي مطابق پنهنجي زندگي جا ڏينهن رات گذاريو، اوهان جي شوق جي لاءِ هڪ مدني بهار پيش ڪئي وڃي ٿي، ڪراچي ۾ مقير هڪ اسلامي پاءُ جي بيان جو خلاصو آهي؛ ديني ماحول سان وابستگي کان پهريان مان نهايت بگڙيل ڪردار جو مالڪ هيس، رات جو دير تائين دوستن جي جهرمت ۾ ڪل مذاق ۾ مصروف رهندو هيس، نه ته والدين جي عزت جو خيال هو نه ئي پنهنجي قيمتي وقت جي ضايع ٿيڻ جو احساس، منهنجي زندگي ۾ چئني پاسي غفلتن جو راج هو، گهر وارا منهنجي حرڪتن جي ڪري سخت پريشان هئا، مون کي سڌارڻ جي ڪوشش ۾ لڳل رهندا هئا چوٽه نڪ اولاد سان معاشري ۾ والدين جي به نڪ نامي ٿيندي آهي، هڪ ڏينهن منهنجي پاءُ هڪ عاشق رسول سان منهنجي ملاقات ڪرائي، انهن نهايت محبت پري انداز سان دعوت اسلامي جي تحت ٿيڻ واري هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ شرڪت جي دعوت پيش ڪئي ۽ مدرسه المدينه (براءِ بالغان) ۾ داخلا جي لاءِ رغبت ڏياري ۽ احڪام شريعت تي عمل جون برڪتون ۽ فضيلتون ٻڌايون، ان جي پرپور انفرادي ڪوشش دل تي گهڻو اثر ڪيو ۽ مان انڪار نه ڪري

سگھيس، مون مدرسه المدينه (براءِ بالغان) ۾ داخلا ورتي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
 مدرسه المدينه (براءِ بالغان) ۾ مون کي درست مخرج سان حُرُوفِ جِي
 ادائينگي سان قرآن مجيد فرقانِ حميد پڙهڻ جي سعادت ملي ۽ سنتِ
 مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مطابق زندگي گذارڻ وارن عاشقانِ رسول
 جي صحبت جي برڪت سان دين سان اهڙي محبت پيدا ٿي وئي جو
 اڄ جي بگڙيل حالات ۾ جڏهن چئني پاسي فيشن پرستي جو دور
 آهي مان چهري تي ڏاڙهي شريف ۽ مٿي تي عمامي شريف جو تاج
 سڃائي نه صرف پاڻ سنتن پري زندگي گذارڻ جي ڪوشش ڪري
 رهيو آهيان بلڪ سنتن جي پرچار جي پڻ ڪوشش ڪري رهيو
 آهيان، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هي ستون لکڻ تائين مون کي ذيلي مشاورت جي
 نگران جي حيثيت سان مدني ڪمن جي ذميداري مليل آهي.

بُرى صحبتون سے کناره کشي کر کے اچھوں کے پاس آکے پائندگی ماحول

تَرْزُلُ كے گهرے گڑھے میں تھے اُن کی ترقی کا باعث بنائندگی ماحول

(وسائل بخشش 604)

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

دعوت اسلامي جي جامعات ۽ مدارس جو تعداد

پيارا اسلامي پائرو! هن مدني بهار ۾ انفرادي ڪوشش ۽
 مَدْرَسَةُ المدينه (بالغان) جون برڪتون ظاهر آهن جنهن جي ڪري هڪ
 چٽواڳ نوجوان راهِ سنت تي هلي ڪري ٻين کي هلائڻ وارو بڻجي
 ويو، تمام اسلامي پائرن ۽ اسلامي پيئرن کي منهنجي مدني التجا
 آهي ته پنهنجي علائقي ۾ مَدْرَسَةُ المدينه (بالغان ۽ بالغات) ۾ ضرور

داخلا وٺڻ ۽ قرآن ڪريم نه پڙهيل هجن ته پڙهڻ ۽ جيڪڏهن تجويد سان پڙهيل آهيو ته پنهنجي تنظيمي ذميدار سان ترڪيب بڻائي ڪري پڙهيو، **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ** منهنجي معلومات جي مطابق هي سٽون لکڻ وقت تائين (14 رَمَضانُ المَبَارَكُ 1432ھ 15 آگسٽ 2011) صرف پاڪستان ۾ براءِ حفظ ۽ ناظره جي ٻارن جا تقريباً 766 ۽ ٻارڙين جا 316 مدارسُ المدينه هلايا پيا وڃن جنهن ۾ ٻارن ۽ ٻارڙين کي ملائي ڪري ڪل تعداد 72000 آهي، ۽ اسلامي پائرن جا مَدْرَسَةُ المدينه بالغان (عام طور تي عشاءَ کان پوءِ 40 منٽ) جو تعداد 3316 آهي ۽ اسلامي پيئرن جي مدرسة المدينه بالغات (عام طور صبح 8:00 کان وٺي عصر تائين مختلف وقتن ۾ 1 ڪلاڪ 12 منٽ) جو تعداد 39938 آهي. ۽ (10 رَجَبُ المُرْجَبُ 1432 هـ 2011/6/12) اسلامي پائرن جي درس نظامي جي جامعات المدينه جو تعداد تقريباً 90 ۽ اسلامي پيئرن جي جامعات المدينه جو تعداد 72 آهي طلبه جو تعداد تقريباً 6671 ۽ طالبات جو تعداد 2841 آهي.¹ انهن سڀني جامعات المدينه (بوائز اينڊ گرلز) ۽ مدارس المدينه (بوائز اينڊ گرلز) ۾ مفت تعليم ڏني ويندي آهي ۽ ان جا اخراجات مُخَيَّر اسلامي پائرن جي عطيات سان پورا ڪيا

¹... (اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ! جُونِ 2023 جي مطابق عاشقانِ رسول جي ديني تحريڪ دعوتِ اسلامي جا سڄي دنيا ۾ مدرسة المدينه (بوائز اينڊ گرلز) جو تعداد گهٽ مان گهٽ 14,290 آهي جن ۾ پڙهڻ وارن ٻارن ۽ ٻارڙين جو تعداد 4,56,773 آهي، انهن مدرسن مان حفظ القرآن مڪمل ڪرڻ وارن ٻارن ۽ ٻارڙين جو تعداد 4,76,321 آهي، جڏهن ته حفظ و ناظره مڪمل ڪرڻ وارن جو مجموعي تعداد 593909 آهي. انهيءَ طرح سڄي دنيا ۾ جامعة المدينه (بوائز، گرلز) جو تعداد گهٽ مان گهٽ 1,350 آهي، انهن ۾ پڙهڻ وارن شاگردن ۽ شاگردياتين جو تعداد 1,18,613 آهي، جڏهن ته فارغ التحصيل شاگردن ۽ شاگردياتين جو تعداد 28529 آهي.

ويندا آهن، هر مسلمان کي درست قرآن ڪريم پڙهڻ ۽ فرض ديني علوم کان آشنا (يعني واقف) هجڻ ضروري آهي.

قرآن ڪريم جي باري ۾ اهم مدني گل

دعوت اسلامي جي مڪتبه المدينه جي 1250 صفحن تي مشتمل ڪتاب بهار شريعت (جلد پهريون) صفحي 545 کان 546 تي آهي **(1)** هڪ آيت جو حفظ ڪرڻ هر مسلمان مُڪَلَّف (يعني عاقل ۽ بالغ) تي فرض عين آهي ۽ پوري قرآن شريف جو حفظ ڪرڻ فرض ڪفايه ۽ سورة فاتحه ۽ هڪ ٻي ننڍي سورت يا ان جي مثل تي ننڍيون آيتون يا هڪ وڏي آيت جو حفظ واجب عين آهي. (درمختار ج 2 ص 315) **(2)** بقدر ضرورت فقہ جي مسئلن جو ڄاڻڻ فرض عين آهي ۽ حاجت کان وڌيڪ (مسئلا) سڪڻ حافظ قرآن بڻائڻ کان افضل آهي. (ردالمحتار ج 2 ص 315)

بهي ٿي آرزو تعليم قرآن عام هوجائے

تلاوت ڪرنا اپنا ڪام صبح و شام هوجائے

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

اینڈر ہفتی جو رسالو

عالمی مدنی مرکز فیضان مدینہ محلہ سوداگرن پرائی سبزی منڈی کراچی

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 7213

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net